

УДК 351:327:004

<https://doi.org/10.62664/cpa.2026.01.24>

Анастасія НЕКРЯЧ,
професор кафедри міжнародних відносин
та політичного консалтингу,
Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»,
доктор політичних наук, професор
ORCID ID <http://orcid.org/0000-0001-5058-4145>

Лариса КОЧУБЕЙ,
професор кафедри інформаційної
діяльності та зв'язків з громадськістю,
Київський національний університет культури і мистецтв,
доктор політичних наук, професор
ORCID ID <http://orcid.org/0000-0002-8113-9068>
(© НЕКРЯЧ А., КОЧУБЕЙ Л., 2026)

МІЖНАРОДНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В КОНТЕКСТІ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ВИКЛИКІВ

У статті здійснено комплексний аналіз трансформації міжнародного інформаційного співробітництва в умовах загострення глобальної геополітичної конкуренції та появи нових цифрових загроз. Досліджено перехід від класичних концепцій «м'якої сили» до стратегій когнітивної війни, де головною метою деструктивного впливу стає людський розум, механізми сприйняття реальності та ухвалення рішень. Обґрунтовано, що сучасний інформаційний простір перетворився на «п'ятий домен» воєнних дій, де межа між миром і конфліктом фактично зникла. Особлива увага надається симбіозу

психологічного тиску та технічних кіберзагроз, що реалізуються державними акторами-агресорами через маніпуляції алгоритмами, використання генеративного штучного інтелекту для створення дипфейків та проведення масштабних фінансових спецоперацій. Проаналізовано ризики, пов'язані з ерою квантових обчислень, що ставлять під загрозу наявні системи шифрування, а також феномен «цифрового колоніалізму», через який авторитарні режими експортують ідеологію контролю під виглядом технологічної інфраструктури. Ключовим елементом дослідження є узагальнення унікального досвіду України як полігону гібридних протистоянь. Висвітлено ефективність моделі «держави в хмарі» та мережевої оборони (співпраця держави, приватного ІТ-сектору та волонтерів), що демонструє нові підходи до забезпечення національної стійкості. Доведено, що традиційні ієрархічні структури безпеки є недостатніми, тому майбутня архітектура міжнародного порядку має базуватися на «мережах довіри», автоматизованому виявленні маніпуляцій, впровадженні стандартів постквантової криптографії та встановленні жорсткої юридичної відповідальності (атрибуції) за кіберзлочини.

***Ключові слова:** інформаційна безпека, когнітивна війна, кібердиверсії, гібридні загрози, міжнародне співробітництво, цифрові права, штучний інтелект.*

Anastasiia NEKRIACH,

Professor of the Department of International Relations and Political Consulting,

Open International University of Human Development «Ukraine»,

Doctor of Political Sciences, Professor

ORCID ID <http://orcid.org/0000-0001-5058-4145>

Larysa KOCHUBEI,

Professor of the Department of Information Activities and Public Relations,

Kyiv National University of Culture and Arts,

Doctor of Political Sciences, Professor

INTERNATIONAL INFORMATION COOPERATION IN THE CONTEXT OF GEOPOLITICAL CHALLENGES

The article provides a comprehensive analysis of the transformation of international information cooperation in the context of intensifying global geopolitical competition and the emergence of new digital threats. The transition from classical concepts of «soft power» to cognitive warfare strategies is studied, where the main target of destructive influence is the human mind, mechanisms of perception of reality and decision-making. It is substantiated that the modern information space has turned into the «fifth domain» of military operations, where the boundary between peace and conflict has virtually disappeared. Particular attention is paid to the symbiosis of psychological pressure and technical cyber threats implemented by state aggressor actors through manipulation of algorithms, the use of generative artificial intelligence to create deepfakes and conduct large-scale financial special operations. The risks associated with the era of quantum computing, which threatens existing encryption systems, as well as the phenomenon of «digital colonialism», through which authoritarian regimes export the ideology of control under the guise of technological infrastructure, are analyzed. A key element of the work is the generalization of the unique experience of Ukraine as a training ground for hybrid confrontations. The effectiveness of the «state in the cloud» model and network defense (cooperation between the state, the private IT sector and volunteers) is highlighted, demonstrating new approaches to ensuring national resilience. It is proven that traditional hierarchical security structures are insufficient, therefore the future architecture of the international order should be based on «webs of trust», automated detection of manipulations, the implementation of post-quantum cryptography standards and the establishment of strict legal liability (attribution) for cybercrimes.

Keywords: information security, cognitive warfare, cyber sabotage, hybrid threats, international cooperation, digital rights, artificial intelligence.

Постановка проблеми. У ХХІ столітті класичне розуміння геополітики, що впродовж століть спиралося на контроль над територіями, корисними копалинами та стратегічними морськими шляхами, зазнало фундаментальної трансформації. Ми ввійшли в епоху, де кордони держав стають дедалі прозорішими для цифрових потоків, а ключовим ресурсом, найпотужнішою зброєю та водночас найбільш вразливою ахіллесовою п'ятою сучасних націй стала інформація. Глобальний інформаційний простір перетворився на повноцінний театр воєнних дій – «п'ятий домен» поруч із суходолом, морем, повітрям та космосом. Тут розгортаються невидимі, проте надзвичайно руйнівні конфлікти, здатні повалити уряди без жодного пострілу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема трансформації міжнародного інформаційного співробітництва та виникнення нових типів загрози перебуває в центрі уваги провідних українських та закордонних дослідників. Фундаментальні засади використання інформації як інструменту впливу закладені в концепції «м'якої сили» Дж. Ная [1]. Проте сучасні умови диктують перехід до агресивніших форм, що досліджуються у межах стратегій «когнітивної війни». Зокрема, експерти НАТО's АСТ акцентують увагу на тому, що в когнітивному протистоянні об'єктом атаки стає не просто зв'язок, а механізми людського мислення [2]. Питання кібероборони та колективної безпеки в цифрову епоху детально аналізуються в межах діяльності НАТО, зокрема через призму Статті 5 про колективну оборону [4].

Мета дослідження є комплексний аналіз трансформації міжнародного інформаційного співробітництва в умовах загострення глобальної геополітичної конкуренції та появи нових цифрових загроз.

Виклад основного матеріалу. Наше дослідження спрямовано на виявлення механізмів переходу від традиційної «м'якої сили» до стратегій

когнітивної війни, що деформують демократичні інститути. Особлива увага надається вивченню ролі міжнародних альянсів, зокрема НАТО та ЄС, у протидії дезінформації, кібердиверсіям та цифровому авторитаризму. Робота ставить за ціль узагальнити унікальний досвід України як полігону гібридних протистоянь та розробити стратегічні рекомендації щодо посилення колективної стійкості держав, захисту цифрового суверенітету й формування етичних стандартів управління глобальним інфопростором задля збереження стабільності світового порядку.

Історично інформація розглядалася державами переважно через призму концепції «м'якої сили», розробленої Джозефом Наєм [1]. Вона служила інструментом привабливості: через кіно, літературу та новини країни просували свій спосіб життя та політичні ідеали. Однак стрімкий розвиток широкопasmового Інтернету, алгоритмів соціальних мереж та генеративного штучного інтелекту радикально змінив правила гри. Ми стали свідками еволюційного стрибка: від інформаційної війни (спрямованої на контроль над каналами передачі даних) до війни когнітивної. Когнітивна війна – це стратегія, де головною ціллю стає людський мозок. Її завданням є не просто зміна того, *що* люди думають (переконання), а зміна того, *як* вони сприймають реальність, обробляють дані та ухвалюють рішення [2]. У цьому вимірі інформаційні операції спрямовано на руйнування соціальної згуртованості, провокування апатії або агресії. Сучасні загрози в інформаційній сфері є симбіотичними: вони поєднують психологічний тиск із технічним зломом. Державні актори (насамперед російська федерація та КНР) вивели проведення інформаційно-психологічних операцій (ІПСО) на промисловий рівень. Використання генеративного ШІ дозволяє створювати відео- та аудіоматеріали (дипфейки), що майже неможливо відрізнити від реальних. Мета таких кампаній – стратегічна дестабілізація. Наприклад, під час виборів або кризових ситуацій (як-от пандемія чи війна) ворог запускає тисячі мікротаргетованих повідомлень, що б'ють у

найболючіші точки суспільства: релігійні суперечки, мовне питання, соціальну нерівність.

Інформаційна безпека сьогодні – це не тільки про текст на екрані, а й про стабільність фізичного світу. Кібератаки на електромережі, системи водопостачання, логістичні вузли та медичні установи стали інструментом геополітичного шантажу. Групування хакерів, що діють під прикриттям спецслужб (так звані АРТ-групи), тестують цифрову стійкість супротивника, створюючи загрозу «цифрового Перл-Гарбора». Ми спостерігаємо розкол колись єдиної мережі. Країни з диктаторськими режимами реалізують концепцію «суверенного інтернету» [3]. Це не просто цензура, а створення замкнених екосистем (як «Великий китайський фаєрвол»), де держава має абсолютний контроль над даними громадян, що створює глобальний перекис: авторитарні режими закривають свій простір для західного впливу, проте залишаються вільними в проведенні наступальних операцій у відкритих сегментах Інтернету демократичних країн. Усвідомлення загрози спонукало світову спільноту до розбудови багаторівневих систем захисту. Співпраця розвивається за трьома основними напрямками: військово-політичним, законодавчим та технологічним. НАТО радикально оновило свою стратегію, визнавши, що кібератака на одного члена Альянсу може стати підставою для застосування Статті 5 про колективну оборону. Ключову роль тут відіграє Об'єднаний центр передових технологій з кібероборони (CCDCOE) в Естонії [4]. Така платформа для обміну розвідданими в реальному часі та проведення найбільших у світі навчань, таких як «Замкнені щити».

Міжнародне співробітництво тут полягає у створенні «мережі довіри», де країни миттєво діляться кодами нових вірусів або сигнатурами атак. Європейський Союз став глобальним лідером у регулюванні цифрового простору. Ухвалення «Акта про цифрові послуги» (DSA) та «Акта про цифрові ринки» (DMA) змушує тех-гігантів (Google, Meta, X) нести відповідальність за контент, що поширюється на їх платформах. Крім того, перший у світі «Акт про

штучний інтелект» установлює етичні та безпекові межі для розроблення ШІ, запобігаючи використанню технологій для тотального стеження або маніпулювання масами. Досвід України після 2014 року й особливо після повномасштабного вторгнення російського війська 2022 року переписав підручники з інформаційної безпеки. Україна продемонструвала нову модель співпраці: G2B (Уряд для бізнесу) [5]. Партнерство з Microsoft дозволило перенести державні реєстри до хмари під час ракетних обстрілів; співпраця з Google допомогла блокувати російську пропаганду на YouTube; термінали Starlink забезпечили зв'язок у критичні моменти. Нині українські фахівці з кіберзахисту та стратегічних комунікацій консультують уряди провідних країн світу, оскільки саме в Україні російські технології дезінформації та кібердиверсій проходять «польові випробування». Щоб виграти в цій глобальній грі, міжнародне співробітництво має трансформуватися з реактивного (відповідь на кризи) в проактивне. Наступне десятиліття буде визначатися чотирьома пріоритетами: держави мають створити спільну «хмару антидезінформації». Оскільки людина не здатна впоратися з обсягами даних, генерованих ботами, захист також має бути автоматизованим. Міжнародні алгоритми мають маркувати контент, створений ШІ, та виявляти аномальні сплески поширення інформації ще на стадії зародження кампанії.

Геополітика інформації неможлива без геополітики «заліза». Залежність від авторитарних постачальників напівпровідників чи телекомунікаційного обладнання (наприклад, кейс з 5G від Huawei) є критичною вразливістю. Співпраця в межах формату *Chip 4 Alliance* (США, Японія, Південна Корея, Тайвань) – це приклад того, як інформаційне співробітництво переходить у площину високотехнологічного виробництва [6]. Ми повинні визнати, що критичне мислення – це питання національної безпеки. Міжнародне співробітництво в освітніх стандартах допоможе створити покоління громадян, стійких до маніпуляцій. «Цифрова вакцинація», що має стати такою ж звичною, як і правила дорожнього руху. Однією з найбільших проблем є безкарність.

Світова спільнота потребує механізму чіткої «атрибуції» – офіційного визнання того, яка держава стоїть за конкретною атакою. Створення міжнародного трибуналу для кіберзлочинів та державного інформаційного тероризму має стати реальним інструментом стримування. Міжнародне інформаційне співробітництво в контексті геополітичних викликів – це не просто факультативна взаємодія профільних міністерств. Така екзистенційна боротьба за право людства жити в об'єктивній реальності, а не в сконструйованих ворожими алгоритмами симулякрах. Інформація, за своєю природою, прагне до поширення. Вона не має маси, проте має колосальну інерцію, здатну зносити політичні режими. У світі, де диктатури об'єднуються для створення «цифрових ГУЛАГів» та експорту хаосу, демократичні держави мають протиставити цьому свою єдність. Наша сила – у прозорості, у здатності визнавати помилки та спільно будувати захист, що ґрунтується на правді та технологічній перевазі. Глобальна безпека нині залежить від того, чи зможемо ми перетворити інформаційний простір із зони постійної загрози на простір безпечного розвитку. Тільки через глибоку інтеграцію розвідок, економік та освітніх систем ми зможемо гарантувати, що цифрова революція залишиться інструментом прогресу, а не причиною заходу цивілізації.

У сучасному світі межа між політичною пропагандою та економічним саботажем практично зникла. Якщо раніше класична геополітика розглядала економіку як тил, то нині вона стала передовою. Глобальні фінансові ринки, що працюють на основі високочастотного трейдингу (HFT) та алгоритмів штучного інтелекту, виявилися критично вразливими до інформаційних «шумів». Ми ввійшли в епоху «економіки постправди», де капіталізація компанії або стабільність національної валюти залежить не від реальних показників ВВП, а від віральності одного дипфейка. Інформація перестала бути просто ресурсом; вона стала середовищем існування капіталу. Коли алгоритм обробляє новину за мілісекунди, він не перевіряє її на істинність – він реагує на ймовірну реакцію інших алгоритмів, що створює самовпевнені цикли зворотного зв'язку, де

брехня, поширена швидше за світло, може обвалити фондовий індекс цілої країни до того, як пресслужба уряду встигне підготувати спростування.

Сучасні фінансові системи – це складні нейромережі, де люди-трейдери складають меншість. Основний обсяг операцій виконують боти, навчені на історичних даних. Проблема в тому, що ці дані не враховували можливості масованої генерації синтетичного контенту. Високочастотний трейдинг базується на аналізі настроїв. Якщо тисячі акаунтів у соціальних мережах одночасно публікують повідомлення про вибух на нафтопереробному заводі, алгоритми автоматично починають розпродаж активів. Державні актори-агресори використовують це для проведення «фінансових спецоперацій». Вартість такої атаки – кілька тисяч доларів, а збитки для економіки жертви можуть обчислюватися мільярдами. Міжнародне співробітництво має вийти на рівень регулювання транснаціональних платформ. Техгіганти фактично володіють цифровими територіями, населення яких перевищує найбільші імперії минулого. Бізнесмодель цих компаній побудована на «економіці уваги», де алгоритми підбирають контент, що викликає гнів або страх, що створює поживне середовище для розмивання соціального капіталу в демократіях. Ми повинні перейти до жорсткої юридичної відповідальності: якщо алгоритм сприяв паніці, корпорація має нести солідарну відповідальність.

Одним із найбільш небезпечних викликів десятиліття є наближення ери квантових обчислень. У геополітичному протистоянні США, Китаю та ЄС розгортається «квантова гонка», масштаб якої можна порівняти з Мангеттенським проєктом [7]. Сучасні стандарти шифрування, як-от RSA та ECC, тримаються на математичній складності розкладання великих чисел на множники. Квантовий комп'ютер завдяки алгоритму Шора зможе зламати ці системи за лічені хвилини, що означає одномоментне «оголення» всіх банківських транзакцій, державних таємниць та особистих даних. Розвідки авторитарних країн сьогодні реалізують стратегію «Store Now, Decrypt Later» (Збери зараз, розшифруй пізніше). Вони копіюють увесь зашифрований трафік,

знаючи, що через 5-7 років квантовий ключ відкриє ці архіви. Секрети сьогодення стануть відкритими книгами, що призведе до колапсу міжнародних відносин. Тому стандартизація постквантової криптографії (PQC) – це глобальна «перепрошивка» цифрової тканини цивілізації. Питання квантової безпеки має стати таким же пріоритетним у порядку денному ООН та G7, як і нерозповсюдження ядерної зброї [8].

Поки Захід дискутує про етику, авторитарні режими реалізують стратегію «цифрового колоніалізму». Через ініціативи на зразок «Цифрового шовкового шляху» експортується не лише інфраструктура, а й ідеологія контролю. Країни Африки, Латинської Америки та Південно-Східної Азії отримують дешеві технології в обмін на дані своїх громадян. Так це створює нову форму залежності. Якщо цифрову екосистему держави побудовано на софті агресивного сусіда, вона передає йому ключі від власного суверенітету. У разі політичного конфлікту такий «партнер» може дистанційно вимкнути банківську систему або заблокувати урядовий зв'язок. Міжнародне співробітництво демократій має запропонувати «демократичну технологічну альтернативу»: створення міжнародного фонду цифрового розвитку для фінансування незалежної інфраструктури, надання відкритого доступу до супутникового інтернету, що не залежить від локальної цензури, та навчання методам розслідування дезінформації. Найслабшою ланкою в будь-якій системі захисту залишається людина. Когнітивну війну спрямовано на вразливість нашої психіки: схильність до підтверджувальних упереджень та емоційну реактивність. Сучасні ПСО використовують нейробіологічні дані для точкового впливу, провокуючи внутрішні розколи. Міжнародне співробітництво повинно перейти від реакції на фейки до концепції «пребункінгу» – інформаційного щеплення, де громадян заздалегідь ознайомлюють із методами маніпуляцій [9]. Досвід Фінляндії свідчить, що медіаграмотність, інтегрована до шкільної програми, є найкращою ППО проти пропаганди. Крім того, варто також запровадити Етичний кодекс когнітивної безпеки, що заборонятиме

використання мікротаргетингу в політичній рекламі та вимагатиме маркування синтетичного контенту через технології на кшталт SynthID. Право знати, чи спілкуєшся ти з людиною, чи з алгоритмом, має стати базовим правом людини.

Україна нині стала першою державою в історії, що витримала повномасштабну гібридну війну, де кібератаки, ракетні удари та дезінформація були синхронізовані. Такий досвід довів, що традиційна ієрархічна структура управління занадто повільна. Перемогла мережева оборона – симбіоз державних органів, приватного ІТ-сектору та волонтерської ІТ-армії. Ключовим уроком стало поняття «держави в хмарі». Коли фізична інфраструктура опинилася під загрозою, державні дані було розподілено по серверах у країнах-партнерах. Таке нове слово в міжнародній безпеці – «цифрове сховище», де країни гарантують одна одній збереження цифрового ДНК нації. Україна має стати центром міжнародної платформи з вивчення гібридних загроз, будучи не лише об'єктом допомоги, а й донором безпекових знань. Західні спецслужби вже аналізують тактику російських хакерських груп, які атакували українські електромережі, щоб захистити власну критичну інфраструктуру.

Для досягнення реального миру в інфопросторі потрібна правова архітектура, що усуває анонімність та безкарність. Агресори часто використовують проксігрупи для «правдоподібного заперечення». Світ потребує Міжнародного трибуналу з кіберзлочинів, що буде діяти постійно. Такий орган повинен мати повноваження офіційно ідентифікувати державу-замовника атаки, накладати автоматичні санкції на її технологічний сектор та конфісковувати активи для компенсації збитків. Коли пропагандист закликає до геноциду через мережу ботів, це не свобода слова, а співучасть у злочині проти людяності. Ми також повинні враховувати ризики розвитку Загального штучного інтелекту (AGI) [10]. Якщо розробка ШІ перетвориться на дику гонку без правил, ми ризикуємо створити системи, чії цілі не збігатимуться з виживанням людства. Створення міжнародного органу на зразок МАГАТЕ для ШІ дозволить

інспектувати найбільші тренувальні кластери на предмет дотримання протоколів безпеки [11].

Глобальна безпека нині – це не стіни з бетону, а мережа довіри. Ми стоїмо перед вибором: фрагментація світу на закриті цифрові табори або побудова відкритого, але захищеного глобального дому. Фрагментація призведе до деградації знання та постійної війни всіх проти всіх. Відкритість же вимагає нових правил гри, де технологічна прозорість цінується вище за комерційну таємницю. Спільні хмарні сховища, єдині стандарти постквантової криптографії, колективний захист виборчих процесів та жорсткий контроль за етикою штучного інтелекту – це не просто технічні завдання, а фундамент цивілізаційного поступу. Перемога в цій війні – це повернення інформації її первинної ролі інструмента пізнання та прогресу. Україна, перебуваючи на вістрі цього протистояння, дає світові шанс зрозуміти природу зла в цифрову епоху. Вибудувавши захист, що зробить саму ідею маніпулятивної інформаційної війни безперспективною, ми не лише збережемо свій суверенітет, а й запропонуємо людству модель майбутнього, де технології працюють на зміцнення правди та свободи, а не на руйнування основ демократичного буття. Що створює інтегральний шлях стійкості, де кожна нація, захищаючи власну цифрову архітектуру, зміцнює загальнолюдську мережу безпеки, перетворюючи алгоритмічний хаос на гармонію, що базується на інтелектуальній чесності, юридичній відповідальності та технологічній прозорості. Лише через такий синтез ми зможемо перейти від стану вічної інформаційної загрози до ери справжнього цифрового просвітництва, де людський розум, підсилений ШІ, залишається головним архітектором власного майбутнього, а не заручником алгоритмічних маніпуляцій. У цій новій реальності кожна одиниця даних стає частиною світового захисного щита, а міжнародне співробітництво перетворюється з дипломатичної формальності на надійний механізм колективного виживання. Ми будуємо світ, де правда знову стає силою, а технології – інструментом, що гарантує кожному право на реальність,

захищаючи наш спільний інформаційний простір від будь-яких форм агресії, який стає нашим шляхом до стабільності, де цифрові права людини стають такими ж фундаментальними, як право на життя, свободу та безпеку в фізичному світі, забезпечуючи цивілізаційний поступ в часи найбільших технологічних трансформацій в історії.

Висновки. Ми маємо усвідомити, що інформаційний простір перестав бути «диким заходом» – це головний театр бойових дій сучасності, де перемагає не той, у кого більше танків, а той, хто здатен зберегти цілісність довіри та стійкість своїх алгоритмічних систем. Цивілізаційний вибір, перед яким ми стоїмо нині, полягає в переході від фрагментації світу на «цифрові ГУЛАГи» до створення глобальної архітектури безпеки, що базується на технологічній прозорості та жорсткій правовій атрибуції кіберзлочинів. Україна нині постає унікальним донором безпекових знань для всього вільного світу. Наш досвід побудови «держави в хмарі» та мережевої оборони – це прототип майбутнього альянсу, де практична стійкість цінується вище за бюрократичні доктрини. Майбутня безпека – це не бетонні мури, а «мережа довіри», захищена стандартами постквантової криптографії та етикою штучного інтелекту, що виключає маніпулятивне підсилення контенту. Ми повинні перетворити інформацію з інструменту масового ментального знищення назад у засіб пізнання та прогресу. Лише через інтеграцію зусиль урядів, ІТ-сектору та громадянського суспільства ми зможемо зробити саму ідею гібридної агресії безперспективною. Повернення інформації її первинної ролі – це єдиний шлях до цивілізаційного поступу, де людина, підсилена технологіями, залишається архітектором власного майбутнього, вільною від кайданів алгоритмічного хаосу та цифрового рабства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гладкий Я. Концепція soft power : основні положення Дж. Ная. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Регіональні студії*. 2024. URL: <https://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/38/29.pdf>.
2. Cognitive Warfare : Strengthening and Defending the Mind. *NATO's ACT*. 2023. 5 Apr. URL: <http://surl.li/jmcera>.
3. Росія та суверенний інтернет. *Радіо Свобода*. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/rosija-suverennyj-internet/30248554.html>.
4. Колективна оборона та стаття 5 НАТО. URL: <https://www.nato.int/en/what-we-do/introduction-to-nato/collective-defence-and-article-5?selectedLocale=uk>.
5. Redefining Economic Development : Strategic Role of Government-to-Business. *LinkedIn*. URL: <https://www.linkedin.com/pulse/redefining-economic-development-strategic-role-government-to-business-pdngf>.
6. CHIPS Act & CHIP4 Alliance. *Indo-Pacific Studies Center*. URL: <https://www.indo-pacificstudiescenter.org/commentaries/chips-act-chip4-alliance>.
7. Манхеттенський проєкт : історія створення атомної бомби. *Fizyka.ua*. URL: <https://www.fizykaua.com/post/manheten-skyy-proiekt-istoriia-stvorennia-atomnoi-bomby>.
8. Що таке постквантова криптографія (Post-Quantum Cryptography). *ForkLog UA*. URL: <https://forklog.com.ua/exclusive/shho-take-postkvantova-kryptografiya-post-quantum-cryptography>.
9. Prebunking : So schützt man präventiv gegen Desinformationen. *Klicksafe*. URL: <https://www.klicksafe.eu/en/news/prebunking-so-schuetzt-man-praeventiv-gegen-desinformationen>.
10. Загальний штучний інтелект (AGI). *Mezha.Media*. URL: <https://mezha.ua/articles/zahalnyy-shtuchnyy-intelekt-agi>.
11. Генсек ООН підтримав створення міжнародного органу спостереження за ШІ на зразок МАГАТЕ. *Бабель*. URL: <https://babel.ua/news/95048-gensek-oon>.

[pidtrimav-stvorennya-mizhnarodnogo-organu-sposterezhennya-za-shi-na-zrazok-magate](#).

REFERENCES

1. Hladkyi, Ya. (2024). The Concept of Soft Power : Main Provisions of J. Nye. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriiia [Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series : Regional Studies] : Rehionalni studii*. URL: <https://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/38/29.pdf>. [in Ukrainian]
2. Cognitive Warfare : Strengthening and Defending the Mind. *NATOs ACT. 2023*. 5 Apr. URL: <http://surl.li/jmcera>. [in English]
3. Rosiia ta suverennyi internet [Russia and the sovereign internet]. *Radio Svoboda*. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/rosija-suverennyi-internet/30248554.html>. [in Ukrainian]
4. Kolektyvna oborona ta stattia 5 NATO [Collective defense and Article 5 NATO]. URL: <https://www.nato.int/en/what-we-do/introduction-to-nato/collective-defence-and-article-5?selectedLocale=uk>. [in Ukrainian]
5. Redefining Economic Development : Strategic Role of Government-to-Business. *LinkedIn*. URL: <https://www.linkedin.com/pulse/redefining-economic-development-strategic-role-government-to-business-pdngf>. [in English]
6. CHIPS Act & CHIP4 Alliance. *Indo-Pacific Studies Center*. URL: <https://www.indo-pacificstudiescenter.org/commentaries/chips-act-chip4-alliance>. [in English]
7. Mankhettenskyi proiekt : istoriia stvorennia atomnoi bomby [The Manhattan Project : History of creating the atomic bomb]. *Fizyka.ua*. URL: <https://www.fizykaua.com/post/manheten-skyy-proiekt-istoriia-stvorennia-atomnoi-bomby>. [in Ukrainian]
8. Shcho take postkvantova kryptohrafiia (Post-Quantum Cryptography) [What is Post-Quantum Cryptography]. *ForkLog UA*. URL: <https://forklog.com.ua/exclusive/shho-take-postkvantova-kryptografiya-post-quantum-cryptography>. [in Ukrainian]

9. Prebunking : So schützt man präventiv gegen Desinformationen. *Klicksafe*. URL: <https://www.klicksafe.eu/en/news/prebunking-so-schuetzt-man-praeventiv-gegen-desinformationen>. [in German]

10. Zahalnyi shtuchnyi intelekt (AGI). *Mezha.Media*. URL: <https://mezha.ua/articles/zahalnyy-shtuchnyy-intelekt-agi>. [in Ukrainian]

11. Hensek OON pidtrymav stvorennia mizhnarodnoho orhanu sposterezhennia za ShI na zrazok MAHATE [UN Secretary-General supported the creation of an international AI watchdog similar to the IAEA]. *Babel*. URL: <https://babel.ua/news/95048-gensek-oon-pidtrimav-stvorennya-mizhnarodnogo-organu-sposterezhennya-za-shi-na-zrazok-magate>. [in Ukrainian]

Дата першого надходження статті до видання: 22.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026